

POSTANOWIENIE

Dnia 13 lutego 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Klugiewicz

na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 k.p.k.,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 13 lutego 2017 r.,
sprawy **M. M.**, skazanego z art. 178a § 4 k.k. w zw. z art. 178a § 1 k.k.,
z powodu kasacji, wniesionej przez obrońcę skazanego,
od wyroku Sądu Okręgowego w L.,
z dnia 4 sierpnia 2016 r., sygn. akt XI Ka [...],
zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w B.,
z dnia 29 stycznia 2016 r., sygn. akt VII K [...],

p o s t a n o w i ł

- 1. oddalić kasację, jako oczywiście bezzasadną;**
- 2. zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz adw. X. Y. – Kancelaria Adwokacka w B. – kwotę 442,80zł (czterysta czterdzieści dwa złote i osiemdziesiąt groszy) – w tym 23 % podatku VAT – tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skazanemu z urzędu w postępowaniu kasacyjnym;**
- 3. zwolnić skazanego od kosztów sądowych postępowania kasacyjnego i poniesionymi w jego toku wydatkami obciążyć Skarb Państwa.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego w B. z dnia 29 stycznia 2016 r., sygn. akt VII K [...], **M. M.** został uznany za winnego popełnienia przestępstwa z art. 178a § 4 k.k.

w zw. z art. 178a § 1 k.k., za które wymierzono mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności.

Sąd Okręgowy w L. wyrokiem z dnia 4 sierpnia 2016 r., sygn. akt XI Ka [...], po rozpoznaniu apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego M. M., zmienił zaskarżony wyrok tylko w ten sposób, że wyeliminował fragment z opisu czynu przypisanego oskarżonemu, a w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymał w mocy.

Kasację od prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w L. z dnia 4 sierpnia 2016 r. wniósł obrońca skazanego M. M., zarzucając rażące naruszenie przepisów prawa procesowego, które mogło mieć istotny wpływ na treść orzeczenia, tj. art. 427 § 3 k.p.k. w zw. z art. 170 § 1 pkt 1 i § 3 k.p.k. i art. 6 k.p.k.

W konkluzji obrońca skazanego wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w L..

Prokurator Prokuratury Rejonowej w B. w pisemnej odpowiedzi na kasację obrońcy skazanego M. M. wniósł o jej oddalenie, jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje.

Kasacja obrońcy skazanego jest bezzasadna i to w stopniu oczywistym, uzasadniającym jej oddalenie w trybie art. 535 § 3 k.p.k.

Sformułowany w kasacji zarzut rażącego naruszenia przepisów prawa procesowego sprowadza się do kontestowania decyzji Sądu odwoławczego, który na rozprawie apelacyjnej w dniu 4 sierpnia 2016 r. uznał za niedopuszczalny zawarty w apelacji wniosek o dopuszczenie dowodu z zeznań świadków P. S. i D. C. z uwagi na możliwość złożenia przez M. M. takiego wniosku przed Sądem I instancji. Tego rodzaju zarzut nie jest jednak zasadny. Przypomnieć bowiem przede wszystkim należy, że art. 427 § 3 k.p.k. w brzmieniu obowiązującym od dnia 1 lipca 2015 r. stanowi, iż odwołujący się może również wskazać nowe fakty lub dowody, jeżeli nie mógł powołać ich w postępowaniu przed sądem pierwszej instancji. W piśmiennictwie wskazuje się, odnosząc się do użytego w art. 427 § 3 k.p.k. zwrotu „mógł powołać” nowy fakt lub dowód, że ocena w tym zakresie powinna nastąpić z perspektywy obiektywnej „możliwości”, a nie subiektywnego przekonania o jej braku. W art. 427 § 3 k.p.k. nie użyto określenia „jeżeli nowych faktów i dowodów nie znał”. Chodzi tu więc, jak się wskazuje, także o przypadki braku możliwości

powołania dowodu inne niż tylko jego wcześniejsza nieznajomość. Przykładowo podnosi się, że podanie danych personalnych świadka czy innych danych umożliwiających jego identyfikację jest wystarczające do zgłoszenia wniosku dowodowego, nawet jeżeli strona nie zna jego adresu. Rzeczą organu procesowego jest bowiem ustalenie miejsca pobytu, np. w trybie art. 15 k.p.k. (zob. *D. Świecki, Kodeks postępowania karnego. Komentarz do zmian 2016, LEX 2016, art. 427, nt. 11*).

Taka sytuacja zaistniała w przedmiotowej sprawie. M.M. już podczas przesłuchania w fazie postępowania przygotowawczego wskazywał na innych mężczyzn, które podróżowały z nim w dniu 30 lipca 2015 r., podając nawet, że zna z imienia jednego z nich. Pomimo tego M. M. nie zasygnalizował nawet woli złożenia wniosku o przesłuchanie ww. osób w charakterze świadków. Bezczynność skazanego w tym zakresie i złożenie stosownego wniosku dowodowego dopiero w apelacji spotkało się z trafną reakcją Sądu odwoławczego, który uznał wniosek za niedopuszczalny, skoro M. M. mógł złożyć ten wniosek na etapie postępowania przed Sądem I instancji i z tej możliwości nie skorzystał. Wydane w tym przedmiocie postanowienie (*k. 158*) nie zostało wprowadzie wsparte podstawą z art. 170 § 1 pkt 1 k.p.k., aczkolwiek przywołane motywy tego postanowienia niewątpliwie wskazują, że faktyczną intencją Sądu Okręgowego było oddalenie złożonego w apelacji wniosku dowodowego z uwagi na jego niedopuszczalność z mocy ustawy. Rzeczą zatem nie w trafności powołanej podstawy prawnej rozstrzygnięcia Sądu odwoławczego, ale w zasadności i słuszności wydanego postanowienia. Innymi słowy, jeżeli określony wniosek dowodowy jest niedopuszczalny z mocy ustawy (art. 427 § 3 k.p.k.), to oczywistym jest, że i przeprowadzenie takiego dowodu jest niedopuszczalne, a co musi skutkować oddaleniem wniosku dowodowego w trybie art. 170 § 1 pkt 1 k.p.k.

Nie znajdując zatem podstaw do uwzględnienia wniesionej kasacji, Sąd Najwyższy orzekł o jej oddaleniu, jako oczywiście bezzasadnej, przy czym zwolnił skazanego od kosztów sądowych postępowania kasacyjnego i poniesionymi w jego toku wydatkami obciążył Skarb Państwa.

O wynagrodzeniu obrońcy z urzędu Sąd Najwyższy orzekł zgodnie z § 17 ust. 3 pkt 1 oraz § 4 ust. 1 i 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia z dnia

22 października 2015 roku w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (*Dz.U. poz. 1801*).

[as]

l.n